

Івано-Франківську

Іван Малкович

Це не вірш і не опис, немов у Боплана, а просто
місто грічності і сентиментів, в якому
хтось за курку останню собі "Кобзаря" купував
і де по музиканті бездомнім ліра тривожна зростає;
місто, де від валів — кожна вуличка, мов карамелька:
солодка, недовга й твоя; місто флірту й театру,
де впродовж сотні зим тріумфує "Циганка Аза";
там, вперше приїхавши, губляться від своїх мам
хлопчики — дикі горішки — й ридають в свої капелюшки;
місто твоєї безвусості, де ночував на дивані старім, із якого
пружини, мов круки, вночі вилітали під ребра.
Там ще не розумів, чому скрипку до лівого боку тиснув так,
там інколи з легкістю вірилось в те, ніби ти — подорожник...
Місто юності, ти подорожнику мій невідмовний
з прожилком ратуші посередині.